

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും കേരളഗവണ്മെന്റും

പൊതുജനജിഹ്വകൾ
സംസാരിക്കുന്നു

കേരള ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം
തിരുവനന്തപുരം

ഉള്ളടക്കം

ചെയ്യേണ്ടതുപോലെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ

—പൊതുജനം

ഇതിനേക്കാൾ വലിയൊരു ധിക്കാരമില്ല

—വിശ്വമേഖല

ഗവൺമെന്റിന്റെ നയമില്ലായ്ക്ക

—കേരളഭാഗനി

ചരിത്രം ആവർത്തിക്കാൻ ഇടയാകരുത്

—മലയാളി

മാനന്താപുരം ഗവൺമെന്റുകമ്മറ്റികളിൽ വേണ്ടെ?

—മലയാളമനോരമ

പഴയനില പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൂടെ?

—ദീപിക

തീർച്ചയായും അഭിമാനകരമല്ല

—മാതൃഭൂമി

കടുത്ത നിന്ദയും അഹങ്കാരവും

—ദേശബന്ധു

സ്വയം വെട്ടിനശിക്കുന്നു

—കേരളഭൂഷണം

ജനങ്ങൾ പ്രതിഷേധിക്കണം

—ദേശാഭിമാനി

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആയുസ്സിനു നല്ലതല്ല

—കേരളകൗമുദി

എന്താണു മാനദണ്ഡം?

—ചന്ദ്രിക

നിങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുക

—ജനയുഗം

ആമുഖം

ഇക്കൊല്ലവും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറു നൽകുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറ് കാണിച്ച ക്രമക്കേടുകൾ ഇതിനകം സാമാന്യം പരസ്യമായിട്ടുണ്ട്. ആ വിഷയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വെളിച്ചംവീശുന്ന ഏതാനും മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ ആണ് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രമുഖപത്രങ്ങൾ 1962 ജൂണിൽമാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വയാണ് ഈ മുഖക്കുറിപ്പുകൾ. ഗ്രന്ഥശാലകളോട് ഇന്നത്തെ കേരളഗവണ്മെൻറ് അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന തെറ്റായ നയത്തിൽ രാജ്യത്തുടനീളമുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രതിഷേധത്തിന്റെ മാറ്റൊലികളായി ഇവ കണക്കാക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.

1957 മുതൽ ആരംഭിച്ചതാണ് ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്ന ഗ്രാൻറു ക്ഷേപം. അതിനുമുമ്പ് ഗവണ്മെൻറ് നിയമിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകളിലെ റിപ്പോർട്ടു നേരിട്ട് ഗവണ്മെൻറിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ശുപാർശകൾ അതേപടി അംഗീകരിക്കുകയുമാണു ചെയ്തിരുന്നത്. 1957-ൽ അന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറ് ഗ്രന്ഥശാലകളിനിൽക്കാക്കുകയും ആ ചുമതല സോഷ്യൽ ഫ്യൂഡറേഷൻ വകുപ്പിനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമ്പ്രദായം പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കാൻ ആ ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെയും സാധിച്ചില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാലം മുഴുവൻതന്നെ ഗ്രാൻറുശുപാർശ നടത്തിയിരുന്നത് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘംതന്നെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഒരു ഗവണ്മെൻറുക്കുറിയുടെ ശുപാർശകൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെക്കൊണ്ട് അക്ഷരപ്രതി പരിശോധിപ്പിക്കുന്ന ലജ്ജാവഹമായ കൃത്യം അന്നു നടന്നിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത് അതാണ്. ഫലമോ? മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും മുൻകൊല്ലത്തെ ഗ്രാൻറ് പകുതിഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അനുവദിച്ച തുകയിലാകട്ടെ യാതൊരുനിലയ്ക്കും നീതീകരിക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത ക്രമക്കേടുകൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അഞ്ചുകൊല്ലംമുമ്പുവരെ യാതൊരാളുടേതുപോലുമില്ലാത്ത നടന്നിരുന്ന ഒരേപ്പാട് ഗവണ്മെൻറ് എന്തിനിങ്ങനെ വികലപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

വാളർറ്റി ഓർഗനൈസേഷൻസിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൂടുതൽ വിപുലമാക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ് കേന്ദ്രഗവണ്മെൻറിന്റെയും സംസ്ഥാനഗവണ്മെൻറുകളുടെയും നയമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു സംസ്ഥാനത്തും കേരളഗ്രന്ഥശാലാസംഘംപോലുള്ള ഒരു വാളർറ്റി ഓർഗനൈസേഷൻ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കേരളഗവണ്മെൻറും അതിൽ അഭിമാനിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നിട്ടും ഈ സംഘടനയെ എന്തിനിങ്ങനെ ദ്രോഹിക്കുന്നുവെന്ന് തികച്ചും അജ്ഞാതമാണ്.

കഴിഞ്ഞവർഷവും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണു സംഭവിച്ചത്. അന്ന് അതെല്ലാം പരിഹരിക്കാമെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് ഉറപ്പുനൽകി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം അതു വിശ്വസിച്ചു. ഇനിയും ഗവണ്മെൻറ് എന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. 1957 വരെ തുടർന്നുവന്ന സമ്പ്രദായം എന്തുകൊണ്ട് വീണ്ടും പരീക്ഷിച്ചുകൂടാ? ഗവണ്മെൻറ് തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യമാണത്.

പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണാടി എന്ന നിലയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ ഈ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പുനഃപ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസാധകർ

1820

ചെയ്യേണ്ടതുപോലെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാംസ്കാരികസ്ഥാപനമായ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം വീണ്ടും ഒരു പ്രക്ഷോഭണത്തിലേക്കു നീങ്ങാനിടയുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇത്തവണ ലൈബ്രറിഗ്രാൻററവദിച്ചതിൽ അക്ഷതവ്യമായ ക്രമക്കേടുകൾ പലതും ഗവണ്മെന്റു കാണിച്ചു എന്ന് അവരിൽനിന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറിനു ശുപാർശയ്ക്കു 2260-ഓളം ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ 1194 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു മാത്രമേ ഗവണ്മെന്റു ഗ്രാൻററവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, സംഘം ശുപാർശചെയ്യാത്ത പല ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും ഗ്രാൻററവദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഗവണ്മെന്റു കാണിച്ച അതേ തെറ്റുതന്നെ ഇപ്പോഴും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതേ കാരണത്താൽത്തന്നെ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം കഴിഞ്ഞകൊല്ലം ഒരു സമരത്തിന്റെ വക്കോളമെത്തിയതാണ്. അന്നു ഞങ്ങളുൾപ്പെടെ പലരും ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ നടപടിയെ വിമർശിച്ചു. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികബോധത്തെ വികസപരമാക്കുന്ന ഒരേ ഒരേണ്ണമാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം. ബോധമുള്ള ഗവണ്മെന്റുകൾ ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അന്തസ്സു നിലനിർത്താൻ കിണഞ്ഞു പാടുപെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനിതൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അന്ന് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രകടമാക്കിയ സമചിത്തതയും അഭിമാനബോധവും മാത്രകാപരമായിരുന്നു. സംയുക്തഗവണ്മെന്റിൽനിന്ന് ഏറ്റവും അവപോളനാർഹമായ സമീപനമുണ്ടായിട്ടുപോലും അവർ അന്തസ്സായി പെരുമാറി. ഗവണ്മെന്റു ഒടുവിൽ തെറ്റു കുറെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇത്തവണയും ആ ക്ഷുദ്രവാസനതന്നെ വീണ്ടും പ്രകടമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഗവണ്മെന്റു നിയമിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റി ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയും പരിശോധിച്ചാണ് അവയ്ക്കു് ഹതയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ച് ഗ്രാൻറു ശുപാർശചെയ്യുന്നത്. അതിനെ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ലംഘിക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലപ്പുറം ശുഭം വേറെയില്ല. ഇനി വീണ്ടും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകർ ഒരു സമരം നടത്തണമെന്നാവാം ഗവണ്മെന്റിന്റെ മോഹം. അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനു ഗവണ്മെന്റിനെ പറയുന്നു? ഇവിടെ ഒരു ഗവണ്മെന്റുണ്ടോ? ഈ രാജ്യത്തു കാര്യക്ഷമമായി എന്തെങ്കിലും നേരെചൊവ്വ നടക്കുന്നുണ്ടോ? വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏതുനിലയിൽ കിടക്കുകയാണെന്നു മന്ത്രിമാരോടു ചോദിച്ചാൽ അവർ വാപൊളിക്കും. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥശാലയും വേണ്ട, സാഹിത്യവും വേണ്ട, സംസ്കാരവും വേണ്ട, മന്ത്രിക്കസേരകൾ മാത്രം മതി. ഇപ്പോൾ കേരളഭരണം മുഴുവൻ ഡൽഹിയിലാണ്. രാജ്യത്തിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ആവശ്യങ്ങൾ മാധവറാവുപ്രതിമതന്നെ കേൾക്കും. ഇതുപോലൊരധഃപതനം കേരളത്തിനിന്നോളമുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഇവിടത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും മറ്റും മന്ത്രിമാർക്ക് വേണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ, തലയ്ക്കുകത്തിരുട്ടുകയറിയിട്ടില്ലാത്ത കുറെ ജനങ്ങൾക്കെങ്കിലും ഇതൊക്കെ വേണം. ചെയ്യേണ്ടവർ ചെയ്യേണ്ടതുപോലെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അനന്തരഭവിഷ്യത്തു് അത്ര സുഖപ്രദമായിരിക്കുകയില്ല.

—“ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറ്”, പൊതുജനം, 1962 ജൂൺ 7

ഇതിനേക്കാൾ വലിയൊരു ധിക്കാരമില്ല

തെറ്റുകൾ പറ്റുക സാധാരണമാണു്. തെറ്റൊന്നു ബോധ്യമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതു തിരുത്തുക എന്നതും സാമാന്യമര്യാദമാത്രമേയുണ്ടുള്ളൂ. ആരെല്ലാം എത്രയെല്ലാം പ്രതിഷേധിച്ചാലും മര്യാദകേട് പ്രവർത്തിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നഭാവം അപകടകരമാണു്. ഒരു വ്യക്തിക്കു പോലും ഭൂഷണമല്ലാത്ത ഈ സ്വഭാവവൈകൃതം ജനാധിപത്യഭരണകൂടങ്ങളുടെ ശാശ്വതനയമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ, വിവേകസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ കഴുത്തുറുത്തുകൊല്ലാൻ കഴിഞ്ഞവർഷം ഇവിടെയുള്ളൊരു സ്കാർ നടത്തിയ നീചസംരംഭം ഇക്കൊല്ലവും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം ഉജ്ജ്വലവുമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം അലയടിച്ചുയരട്ടെ എന്ന് മാത്രമേ ഞങ്ങൾക്കുപദേശിക്കുവാനുള്ളൂ.

ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തിലും ദുശ്യമാകാത്ത തരത്തിൽ വികാസംപ്രാപിച്ചു് സുസംഘടിതമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണു് കേരളത്തിലെ ലൈബ്രറിപ്രസ്ഥാനം. നിസ്വാർത്ഥമായ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരുടെ നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു കരുപ്പിടിപ്പിച്ചെടുത്ത ഈ ജനകീയപ്രസ്ഥാനം, വിചരക്കേടിനു സീമയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന കുറെ ഭരണാധികാരികളുടെ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യമൂലം നശിക്കുന്നത് എന്തുവന്നാലും അനുപദനീയമല്ലതന്നെ.

കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചുകൊല്ലക്കാലമായി മാർ ചുമാസത്തിൽത്തന്നെ ഗ്രാൻറുകൾ അനുവദിക്കുക എന്നായിരുന്നു പതിവു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം അതുണ്ടായില്ല. പ്രതിഷേധസ്വരങ്ങളുയർന്നിനുശേഷം ഗ്രാൻറനുവദിച്ചു. അപ്പോഴും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ ചവറുകയായി ലെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നിപ്പോ കാണിക്കാനായിരുന്നു സ്കാരിന്റെ പാസന. കുറെ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇത്തവണയും മാർ ചുമാസത്തിൽ ഗ്രാൻറനുവദിച്ചില്ല. മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ഗ്രാൻറുകളനുവദിച്ചപ്പോഴോ സംഘം ശുപാർശചെയ്തു 1068 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് പാടെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയുമാണു്. ഗവണ്മെന്റുചെലവിൽ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ രൂപീകരിക്കുകയും കമ്മിറ്റി ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയിലും ചെന്നു പരിശോധന നടത്തുകയും ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം യാതൊരു തത്പരീക്ഷയുംകൂടാതെ ആയിരത്തിലേറെ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് നിഷേധിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ

നല്ലനതിനുവേണ്ടിയാണ് വാഷികഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഗ്രാൻറനുവദിക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന ക്രമക്കേടുകൾ, ആ ഉദ്ദേശസാധ്യതയിന് വിഘാതമായിത്തീരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി ഈ ക്രമക്കേടുകൾ ആവർത്തിക്കുകയുമാണ്. ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയുടെയും ഗ്രാന്റിനുള്ള അർഹത തിട്ടപ്പെടുത്തി, ശുപാർശ ചെയ്യാൻവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളെ നിയമിക്കുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റികൾ ഗ്രന്ഥശാലകൾ സന്ദർശിച്ച്, യഥാർത്ഥസ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവുമായി ഗാഢബന്ധമുള്ളവരെയാണ് ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളായി നിയമിക്കാറുള്ളത്. ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശകളിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റിന് കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായി ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശകൾ അതേപടി അംഗീകരിക്കേണ്ടതു നീതിമാത്രമാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അഥവാ എന്തെങ്കിലും ശുപാർശ നിരാകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെന്താണു കാരണമെന്നു വ്യക്തമാക്കേണ്ടതും ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ ചില കൊല്ലങ്ങളായി, യാതൊരു കാരണവും പറയാതെ, ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശകൾ നിരാകരിക്കുകയും ഭാഗികമായി മാത്രം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരേർപ്പാടു നടന്നുവരുന്നു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം, ഈ ഗ്രാൻറുപ്രശ്നം ഒരു പ്രക്ഷോഭണത്തിനുള്ളതെന്നു ഇടയാക്കി. ഇക്കൊല്ലത്തെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല. മുൻപതിവനുസരിച്ച് ഗ്രാൻറനുവദിക്കേണ്ട കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞു. മൂന്നുമാസംകൂടി കാത്തിരുന്നതിനു ശേഷമാണ് ഇക്കൊല്ലം ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഈ മൂന്നുമാസം വൈകിയത്, ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ന്യായമായ ശുപാർശകളിന്മേൽ അന്യായമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 2,260 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറു നൽകുന്നതിനുള്ള ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ട്, ഗവണ്മെന്റനുവദിച്ചത് 1,194 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു മാത്രമാണ്. ആയിരത്തിലധികം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. ഇങ്ങനെ ഗ്രാൻറു നൽകാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ ഗ്രന്ഥശാലകൾ എല്ലാം മോശപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളാണെന്ന് ആരും ധരിക്കരുത്. ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും മികച്ച ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ ചിലതും അക്കൂട്ടത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിക്കുപോലും ഗ്രാൻറനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നറിയുമ്പോൾ ഗ്രാൻറനുവദിച്ചതിനും അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനും എന്തെങ്കിലും മാനദണ്ഡം സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ഗ്രാൻറനുവദിച്ച 1,194 ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ 450-ഓളം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറു വെട്ടിക്കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാൻറനുവദിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ അർഹത പരിഗണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഗ്രാൻറു വെട്ടിക്കുറച്ചതെന്തിന് എന്നു ചോദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ. 'വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നു തോന്നി; വെട്ടിക്കുറച്ചു. അനുവദിക്കേണ്ടെന്നു

തോന്നി; അനുവദിച്ചില്ല.' ആക്ഷ തോന്നി എന്നത് പ്രസക്തമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്. ആയിരത്തിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് നൽകേണ്ടെന്നും, 450 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചതാരാണ്? മുന്യ്ക്കു ലൈബ്രറി ഉപദേശകസമിതിയുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശകൾ പരിശോധിച്ചു അന്ത്യതീരുമാനത്തിനായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നത് ആ സമിതിയാണ്. ആ സമിതി ഇപ്പോഴില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയാണ് വേണ്ടെന്നുവെച്ചത്. ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശകൾ പരിശോധിക്കുന്നതും നിരാകരിക്കുന്നതും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതുമെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ചില ലോവർഡിവിഷൻ ക്ലാർക്കന്മാരാണ് അറിവ്. അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ അനുമതിയോടെയും ചെയ്യും! ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നിയമിച്ച—വിദഗ്ദ്ധന്മാരടങ്ങുന്ന—ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശകൾ, ഗ്രന്ഥശാലകളെപ്പറ്റിയോ അവയുടെ താരതമ്യേനയുള്ള അർഹതയെപ്പറ്റിയോ ഒരു ചുക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത, അക്ഷരവൈരികളായ ക്ലാർക്കന്മാരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഏർപ്പാട് അവസാനിപ്പിക്കാത്തതിടത്തോളം കാലം, ഈ ക്രമക്കേടുകൾ തുടരുകതന്നെ ചെയ്യും. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശചെയ്യാത്ത ചില നാമമാത്രഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണറിയുന്നത്. അതും മേൽപ്പറഞ്ഞ ക്ലാർക്കന്മാരാണ് ഇഷ്ടദേവന്മാരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ക്ലാർക്കന്മാരെയല്ല, അവരെ ഈ ചുമതല ഏല്പിക്കുന്ന മേധാവികളും വകുപ്പുമന്ത്രിയുമാണെന്നാണ് ഈ താത്സാഹ്യത്തിന്മേലുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശകൾ അകാരണമായും അന്യായമായും നിരസിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, എന്തിന് ഗ്രന്ഥശാലകളെ നിയമിക്കുന്നു? കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ ഇക്കാരണമായ ഗ്രന്ഥശാലകളെല്ലാം സന്ദർശിച്ചു, ഓരോന്നിലും പുസ്തകങ്ങളെത്രയുണ്ട്, അംഗങ്ങളെത്രയുണ്ട്, മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഏതൊക്കെ വരുന്നുണ്ട്, ഗ്രന്ഥശാല എത്ര പേർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് ഇത്യാദി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കാൻ എന്തിന് ക്ലേശിക്കുന്നു? ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം അടിമുടി മാറണം. ഗ്രാൻറ് നൽകുന്നതിൽ ആണ്ടുതോറും കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന ഈ വൃത്തികേടുകൾ ഉടനെ അവസാനിപ്പിക്കണം. മറ്റു പലതിലുമെന്നപോലെ ഇതിലും നയമില്ലായ്മയാണ് ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്നത്. ഗ്രാൻറനുവദിക്കാത്ത ആയിരത്തിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് നൽകുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവുകൾ കാലവിളംബം കൂടാതെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ ഞെക്കിക്കൊല്ലുന്ന നയം നല്ലതിനല്ലെന്നു തീർച്ച. ഇപ്പോൾ തെറ്റുതിരുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം, അടുത്തകൊല്ലമെങ്കിലും അവ ആവർത്തിക്കാനിടയാകാത്തതരത്തിൽ ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തുമെന്നും ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു.

—“ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറ്”, കേരളഭാഷിനി, 1962 ജൂൺ 12

ചരിത്രം ആവർത്തിക്കാൻ ഇടയാകരുത്

കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനവും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവും വീണ്ടും ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടം അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സംഘകാര്യങ്ങളിൽ സങ്കരമന്ത്രിസഭ അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്ന ഭാവനാശൂന്യമായ നയം അടിച്ചുയർത്തി ആളിക്കത്തിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ അസ്വാസ്ഥ്യമാണിത്. അവസാനത്തെ ഗ്രാൻറനുവാദ ഉത്തരവാണ് ഈ അവസാനത്തെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിനു നിദാനം. ചരിത്രത്തിന്റെ ആവർത്തനം അതിന്റെ അന്ത്യപരിണാമത്തിലെത്തിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ ആമുഖമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, ആ ചരിത്രം അദ്ധ്യായക്രമത്തിന് ഓർമ്മയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

ഇന്നത്തെ കേരളഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഭവസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറായിരുന്നു. അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരാണ്, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ അസ്തിവാരം ഉറപ്പിച്ചത്. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഒരു കേന്ദ്രസംഘടന തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലായിരുന്നു. കേന്ദ്രസംഘടനയ്ക്ക് അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകാരം നൽകി ധനസഹായം ചെയ്തു. ഗ്രന്ഥശാലകൾ പുതിയതായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനവും ദിവാൻഭരണം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്തു.

തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ് രൂപം കൊള്ളുമ്പോൾ 1947-ൽ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട 263 ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേയും തുടർന്നു തിരു-കൊച്ചിയുടേയും മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന പറവൂർ ടി. കെ. നാരായണപിള്ളയുടെ വത്സലപുത്രിയായിരുന്നു, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം. ഉദ്യോഗസ്ഥമേലധികാരത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു നിശ്ശേഷം അദ്ദേഹം ഒഴിവാക്കി. ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ടു നടത്തിയിരുന്ന റൂറൽ ലൈബ്രറികൾ അവയുടെ എല്ലാ ആസ്തികളോടുംകൂടി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് ആ രംഗം നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്തു. സംഘത്തിനു സാമ്പത്തികമായും മറ്റും അഭൂതപൂർവ്വമായ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. പറവൂർ ടി. കെ.യുടെ ഭരണകാലമവസാനിച്ചഘട്ടത്തിൽ 1486 അംഗീകൃതഗ്രന്ഥശാലകൾ തിരു-കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇഷ്ടതോഴനായിരുന്നു പിന്നീട് ഒരു ഘട്ടത്തിൽ തിരു-കൊച്ചി മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനവൻ. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ബാഹ്യശക്തിയും അന്തഃസത്തയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. കേരള സംസ്ഥാനം പിറന്നതോടുകൂടി ജനകീയഭരണം തുടങ്ങി പത്തുവർഷം കഴിഞ്ഞ 1957 ആയപ്പോൾ, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ പ്രശംസനീയമായി പ്രവർത്തിച്ചുപോന്ന 2540 ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശനിദശ ആരംഭിച്ചത് കേരളത്തിന്റെ ഭരണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കൈക്കള്ളിലൊതുങ്ങിയ ദിവസം മുതൽക്കായിരുന്നു. 1957 ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി മുഖ്യമന്ത്രിയായി ഈ. എം. എസ്. സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. “നാളദികപ്രശസ്തനായ” മുണ്ടശ്ശേരി വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയായതും അന്നുതന്നെയാണ്. ആ വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്ത് ഇരുപത്തിയഞ്ചാം ദിവസം ഏപ്രിൽ 30-ാം തീയതി സ്റ്റേറ്റിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഭരണത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന് അങ്ങോട്ടു മുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം മുഴുവൻ സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒരു ജനകീയപ്രസ്ഥാനമായി പടുത്തുയർത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മേൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ഉരുക്കുമുഷ്ടി പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ഈ. എം. എസ്. ന്റെ മുഖത്തുനോക്കിത്തന്ന ഒരു പണ്ഡിതൻ പരാതിപ്പെട്ടു. വഴിതെറ്റാത്ത ഒരു ജനകീയപ്രസ്ഥാനത്തെ അതിന്റെ വളർച്ചയെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുത്തത് സാഹസമാണെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിമാരെ ഉപദേശിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിനു ശവപ്പെട്ടി പണിത് അതിൽ അവസാനത്തെ ആണി അടിക്കുവാൻ ചുറ്റിക കൈയിലെടുത്തിരുന്ന മുണ്ടശ്ശേരിമന്ത്രി ഈ ഉപദേശവും, രാജ്യവ്യാപകമായ പ്രതിഷേധവും വകവെച്ചില്ല. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ് അന്നുവരെ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം മുഖേന വിതരണം നടത്തിയിരുന്ന സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ച് ഡിസ്ത്രിക്റ്റ് എഡ്യൂക്കേഷനൽ ഓഫീസർമാർ വഴി വിതരണം ചെയ്യാൻ 1957 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു. പുതിയ ലൈബ്രറികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും വായനശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറിനുള്ള അപേക്ഷകൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിലും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അധികാരവും ചുമതലകളും വെട്ടിക്കുറച്ചു. 1958 ജനുവരിയിൽ വില്ലേജ്, ഡിസ്ത്രിക്റ്റ്, സ്റ്റേറ്റ് ഈ പടികളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ലൈബ്രറിക്കമ്മറ്റികൾ സംഘടിപ്പിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റേയും കീഴ്ഘടകങ്ങളുടേയും പ്രവർത്തനം മരവിപ്പിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിലാക്കി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനുകൂടി ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് നാമിനേറ്റു ചെയ്യുന്ന ഒരു ലൈബ്രറിബോർഡിൽ എല്ലാ അധികാരങ്ങളും കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെ നിജ്ജീവമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു പ്രൊഫസർ മുണ്ടശ്ശേരി തയ്യാറാക്കിയ കരടുബിൽ. പക്ഷേ, പാർട്ടിനിയന്ത്രണത്തിലേക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെ വളച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കിയ ഉപജാപങ്ങളും നിഗൂഢപ്രലോഭനങ്ങളും സംഘഭാരവാഹികളിൽ ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ അവയവങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ചേർത്തിച്ച് അതിനെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊല്ലുവാൻതന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ചു.

യിച്ചു. ആ നിശ്ചയം നിരക്കൾ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെ മരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മന്ത്രിസഭ തന്നെ മരിക്കുവാനിടയായതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാ യില്ല.

ആ മരണം കണ്ടുപോയത് സങ്കരഗവണ്ണന്റെ രൂപവൽക്കരിച്ചത്. കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഏകാധിപത്യത്തിന്റെ അഗ്നികണ്ഡത്തിൽനിന്നും ഉയർ ന്നൊന്നുവന്ന ജനകീയപ്രസ്ഥാനമാണ് കേരളഗ്രന്ഥശാലാസംഘ മെന്നത് സങ്കരഗവണ്ണന്റെ അധികാരികൾക്ക് അറിയുകയും ചെയ് തുമാ. പക്ഷേ, നേരിട്ടുകണ്ട സംഭവങ്ങൾ മറന്നത്. അവർതന്നെ പ്രതിഷേ ധിച്ച നടപടികൾ വിസ്മരിച്ച് സങ്കരമന്ത്രിമാർ സംഘകാർക്കുങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷം അവർ തിരുത്താമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത തെറ്റുകൾ അവർതന്നെ ഈ വർഷം ആവർത്തിച്ചിരി ക്കുകയാണ്.

ഒന്ന്: 1961-62-ലെ ഗ്രന്ഥശാലാഗ്രാന്റ് 62 മാർച്ചിൽ നല്ലേണ്ടി യിരുന്നത് 62 ജൂണിൽ മാത്രം കിട്ടത്തക്കവിധം കാലതാമസം വരുത്തി.

രണ്ട്: ഗവണ്ണുതന്നെ നിയമിച്ച ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ അവിശ്വസിക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്ന്: അർഹമായ 2260 വായനശാലകളിൽ 1194 എണ്ണത്തിനു മാത്രം ഗ്രാന്റ് കൊടുത്താൽ മതിയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ജനാധിപത്യത്തിൽ വിവേചനത്തിന് ആവിധം സ്ഥാനം കൊടുത്തു.

നാല്: ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ സ്വീകരിച്ച മാനദണ്ഡങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘപ്രവർത്തകർ അഭ്യർത്ഥിച്ചപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ ഒരു കാൺഫറൻസ് നടത്തിയില്ല.

അഞ്ച്: അങ്ങനെയൊരു നടക്കാത്ത ഒരു കാൺഫറൻസ് നടന്നു എന്നു കള്ളമായി ഗവണ്ണുലേക്കു റിപ്പോർട്ടുചെയ്ത് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പു മേധാവികളുടെ ഹിതാനുസരണമുള്ള ഭേദഗതികൾ അവിഹിതമായി ഗവണ്ണുവിനു സമർപ്പിച്ചു.

ആറ്: ഗ്രാന്റുശുപാർശകൾക്കു പരിശോധന നടത്തുമ്പോൾ കണ ക്കിലെടുക്കേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെപ്പറ്റി 1958-ൽ ഗവണ്ണു പുറപ്പെടു വിച്ച ഉത്തരവിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ വിദ്യാഭ്യാ സസെക്രട്ടറിയും ഒടുവിൽ ഗവണ്ണും ഒന്നുചേർന്നു കൂട്ടായും ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏഴ്: ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് അർഹതയില്ലാത്ത വായനശാലകൾക്കു വലിയ സംഖ്യകൾ ഗ്രാന്റ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ക്ഷതവ്യമല്ലാത്തവിധം സ്വജന പക്ഷപാതയും വിവേചനവും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എട്ട്: ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതി തടയത്തക്കവ ണ്ണം അവിവേചനമായി നാമമാത്രവായനശാലകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനെ ഗവണ്ണു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ഒൻപത്: ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ കാലോചിതമായി വളരു

നതിന് ആവശ്യമായ തുകകൾ ഈ വർഷവും ബഡ്ജറ്റിൽ മനഃപൂർവ്വം ചേർക്കാതിരുന്നു.

ചില അധികാരികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഒരു പാരലൽഗവൺമെന്റല്ല. ജനസേവനത്തിന് സ്വയം സന്നദ്ധമായ ഒരു ജനകീയസംഘടന മാത്രമാണ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം. മക്കൾ മുപ്പതിനേളി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ നിഷ്പന്നവിദ്യയുള്ള പദമല്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ പരമാധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവവും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം വളർത്തിയെടുത്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളോടും ഇത്രയുംകൂടി പറയണം: മുമ്പായിരം ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്തായ സമ്പത്താണ്. ബൃഹത്തായ ശക്തിയാണ്. ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഫലത്തെ വിശ്വസിക്കുക എന്നു വന്നാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം കുറഞ്ഞതു നൂറു പൗരന്മാരുടെ അഭിലാഷത്തെ അവഗണിക്കുക എന്നാണ്. ആ പൗരന്മാർ നിഷ്കരിദായകരുംകൂടിയാണ് എന്ന വസ്തുത അധികാരികൾ മറന്നുകളയരുത്.

—“ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്മേലേ”, മലയാളി, 1962 ജൂൺ 15

മാന്യന്മാരെ ഗവൺമെന്റു കമ്മററികളിൽ വേണ്ട?

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കുന്നതിന് ഈ വർഷവും ഗവൺമെന്റ് അനുവർത്തിച്ച നയം വളരെ പരാതികൾക്കും അസംതൃപ്തിക്കും ഇടയാക്കിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടു പൊരുത്തമില്ലാത്തതും വിപ്ലവപരമായും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനില്പിനും അഭിമാനത്തിനും ഹാനികരവുമെന്നു വിചാരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഗ്രാൻറുകൾ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റു പ്രവർത്തിക്കുന്നു കിൽ അതു നിർദ്ദാശ്യകരമാണ്. പൊതുവെ വിശാലമായ ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയും ഈടുശകാര്യങ്ങളിൽ പുലർത്തേണ്ട നീതിയും ഔചിത്യവും അങ്ങേയറ്റം ദീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന നിലപാടിൽ നിന്നുകൊണ്ടല്ല ഈ പ്രശ്നം ഗവൺമെന്റു കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റേതൊരു സംസ്ഥാനത്തെയും ലൈബ്രറിപ്രസ്ഥാനത്തേക്കാൾ സുസംഘടിതവും സുശക്തവും മെച്ചവുമാണെന്നു നാം അഭിമാനിക്കാറുണ്ട്. അസുയാർഹമായ ഈ പുരോഗതിക്കു പ്രധാനമായും സഹായിച്ചത് 1945-ൽ സ്ഥാപിതമായ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘമാണെന്നുള്ളതു സുവിദിതമാണ്. അതു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് മുൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിതരഗവൺമെന്റുകൾ സംഘത്തെ ബോധപൂർവ്വം അകമഴിഞ്ഞു സഹായിക്കുകയും നിർദ്ദോഷമായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറനുവദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇപ്രാവശ്യം ഗവൺമെന്റു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം കേരളത്തിലെ മുമ്പായിരത്തോളം വായനശാലകളെയും അവയ്ക്കു ജനാധിപത്യപരമായ അടിസ്ഥാന

ത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധവും കാര്യക്ഷമവുമായ നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെയും നിരസാഹവ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു സംരംഭമായേ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രതിനിധികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നിയമിച്ചതും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെല്ലാം പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ വിമർശനാതീതമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നതുമായ ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ ഗ്രാൻറനുവാദത്തിനു ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്ന 2260 ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ 1194 എണ്ണത്തിനു മാത്രമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽത്തന്നെ 450-ഓളം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് വെട്ടിക്കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. മുൻനടപ്പനുസരിച്ച് ഗ്രാൻറനുവദിക്കാനുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞു മുന്നുമാസങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് ഈ ഭാഗികമായ ഉത്തരവുതന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരികപ്രസ്ഥാനത്തോടും ആരംഗത്തു് ആവേശപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സേവനോത്സുക്കരായ പ്രവർത്തകരോടും പുസ്തകവായനക്കാരായ ബഹുജനങ്ങളോടും ഗവണ്മെന്റ് ഒരവഗണനയാണ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു് അക്ഷന്തവ്യമായിരിക്കും. ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലകളും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു സന്ദർശിച്ച് അവയുടെ സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചശേഷം ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ സമർപ്പിച്ച ശുപാർശകൾ, ഗ്രന്ഥശാലയെപ്പറ്റിയോ അവയുടെ താരതമ്യേനയുള്ള അർഹതയെപ്പറ്റിയോ ഒന്നും പറിക്കാതെ ഗവണ്മെന്റാഫീസുകളിലിരുന്നുകൊണ്ടു ചിലർ തള്ളിക്കളയുകയും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു യാതൊരു മാനദണ്ഡം വെച്ചും ന്യായീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രാൻറ് നൽകാതെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ആയിരത്തിലധികം ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഗ്രാൻറ് അർഹിക്കാത്തവയാണെന്നു് ആരും ധരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി പോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും ഗ്രാൻറ് ലഭിക്കാത്ത വായനശാലകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ്. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖങ്ങളായ ചില ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുപോലും ഗ്രാൻറനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിച്ചതുപോലെയുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും തത്വങ്ങളുമായിരിക്കണമല്ലോ ഗ്രാൻറ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്നതിലും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞവർഷം ഈ പ്രശ്നമുണ്ടായപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ, വിദ്യാഭ്യാസസെക്രട്ടറി മുതലായ ഗവണ്മെന്റുപ്രതിനിധികളും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രതിനിധികളുമുൾപ്പെട്ട ഒരു കോൺഫറൻസ് നടത്തുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശകളിൽ കഴുപ്പങ്ങളും ക്രമക്കേടുകളും കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രസ്തുത കോൺഫറൻസിനും കഴിഞ്ഞില്ല. ഗ്രന്ഥേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ നിയമിതമായതിനുശേഷം ഇതുവരെ എപ്പോഴെങ്കിലും അവ ക്രമക്കേടുകൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രയോജനരഹിതവും അനാവശ്യവുമായിരുന്നെന്നോ ഗവണ്മെന്റ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. കമ്മിറ്റികൾ നിരത്തരവാദപരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നോ അനർഹമായ ശുപാർശകൾ ചെയ്തുവെന്നോ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കി ഗ്രാൻറുകൾ നിഷേധിക്കുകയോ, വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു

ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളിലെ നിയമിച്ചശേഷം ആ കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകൾ തിരസ്കരിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റിന് തക്കതായ കാരണമുണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെ കാരണമൊന്നും പറയാതെ ഗവണ്മെന്റ് ന്യായരഹിതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ, മാനുതാബോധമുള്ള ആരും ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗിക്കുന്ന കമ്മിറ്റികളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നതല്ല.

ഗവണ്മെന്റ് നൽകുന്ന ഗ്രാൻറു വളരെ തുച്ഛമാണെന്നിരുന്നാൽപ്പോലും വളരെ ഔത്സുക്യത്തോടുകൂടിയാണ് അതു വാങ്ങാൻ ഗ്രന്ഥശാലകൾ സന്നദ്ധരാകുന്നത്. ഗ്രാൻറ് വാങ്ങിയെടുക്കുന്നതിനുപേണ്ടി സഹിക്കേണ്ടി വരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ചുവപ്പുനാടയും തടസ്സങ്ങളും എന്തുമാത്രമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മുൻഗ്രാൻറു ശരിയായവിധത്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു എന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ അടുത്ത ഗ്രാൻറു നൽകൂ എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. പേണ്ടത്ര സമയമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തലേവർഷത്തെ ഗ്രാൻറ് വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിച്ചോ എന്നു ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനു ബോധ്യപ്പെടാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ആ കൃത്യവിലോപത്തിനും പരാജയത്തിനും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകരുല്ലൊ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടതു്. പൊതുജനങ്ങളുമായി എപ്പോഴും സമ്പർക്കത്തിലിരിക്കുന്നതും അവരെ വളരെയധികം സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളതുമായ രണ്ടുമുപാധിരും ഗ്രന്ഥശാലകളിലെ മുപ്പതിനായിരത്തോളം പ്രവർത്തകരാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ പ്രതിഷേധവും അതൃപ്തിയും സമ്പാദിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം വിജയിപ്പിക്കാനുള്ള മാറ്റമെന്ന് ഗവണ്മെന്റു കരുതുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സന്നദ്ധസേവനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും വിജയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ജനാധിപത്യഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു പ്രധാന കർത്തവ്യമാണെന്നു ഗവണ്മെന്റു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കുറേക്കൂടി ഉദാരമായ ഒരു നയം ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.

—“ഗ്രന്ഥശാലാഗ്രാൻറുകഴപ്പം”, മലയാളമനോരമ, 1962 ജൂൺ 16

പഴയനില പുനഃസ്ഥാപിച്ചുകൂടെ?

സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും അസ്വസ്ഥത വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഇന്നത്തെ മന്ത്രിസഭ വല്ല ജനാധിപത്യവിരുദ്ധശക്തികളുമായി കരാറുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നുപോലും ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകും. അത്രയ്ക്ക് അനാവശ്യമായും അർത്ഥശൂന്യമായുമാണ് ഓരോ കാര്യത്തിലും ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെട്ട് അസംതൃപ്തി ഉളവാക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞവർഷം ഗ്രാൻറുവിതരണം സംബന്ധിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവും ഗവണ്മെന്റുമായി ഒരു പടയുണ്ടായി. സംഘത്തിന്റെ ആഹ്വാനമനുസരിച്ചു വായനശാലകൾ ഗ്രാൻറു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ ഗവണ്മെന്റ് തങ്ങളുടെ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കുകയും

അത് ഏറെക്കുറെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഇക്കോലും അതേ തെറ്റുതന്നെ ആവർത്തിക്കാതെ നോക്കേണ്ടതല്ലേ. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പോക്ക് ആവഴിക്കല്ല. കണ്ടാലും കൊണ്ടാലും പറിക്കരുതെന്നും അവർ നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. സാധാരണ ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കുന്ന കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞു വളരെ താമസിച്ചാണ് ഇക്കറി അതിലേക്കുള്ള ഉത്തരവുണ്ടായത്. ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്ത 2260 ലൈബ്രറികളിൽ 1194 എണ്ണത്തിനേ ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ 450 എണ്ണത്തിന്റെ ഗ്രാൻറ് ഗവണ്മെന്റ് യാതൊരു മാനദണ്ഡവും നോക്കാതെ വെട്ടിക്കുറച്ചു. അതേസമയത്തു ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റി ശുപാർശചെയ്താത്ത ഒട്ടനേകം ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഉദാഹരണമായി ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിലൊക്കെ വലിയ അഴിമതികൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു തെറ്റു? ഗ്രന്ഥശാലകൾ പരിശോധിച്ചു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുകപതിവുള്ള ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകളെ മറികടന്നു പ്രവർത്തിച്ചതു തികച്ചും അനീതിപരവും ധിക്കാരപരവുമായ ഒരു നടപടിയാണ്. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഏതാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേക്കാണ് ഗവണ്മെന്റ് തോന്നുന്നവർക്കൊക്കെ ഗ്രാൻറ് കൊടുപ്പിക്കുകയും കൊടുപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നയം ഈ രാജ്യത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനില്പിനു ഹാനികരമാണെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. മുൻഗവണ്മെന്റുകളുടെ കാലത്തെല്ലാം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവും ഗവണ്മെന്റും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഗ്രാന്റിവിതരണം യാതൊരു സംശയത്തിനും പരാതിക്കും ഇടയാക്കാതെ നടന്നുപോന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവുമായി ആണ്ടുതാറും ഏറ്റുമുട്ടുന്നത് എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

—“ലൈബ്രറിഗ്രാൻറ്”, ദീപിക, 1962 ജൂൺ 16

തീർച്ചയായും അഭിമാനകരമല്ല

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഈയാണ്ടിലും സ്റ്റേറ്റിലെ ലൈബ്രറികൾക്കു യഥാകാലം സഹായധനം നൽകുന്നതിൽ കേരളഗവണ്മെന്റ് പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഗവണ്മെന്റ് ലൈബ്രറികൾക്കു സഹായധനം നൽകുന്നത്. നിശ്ചിതമായ ചില തത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നടത്തുന്ന ഇൻസ്പെക്ഷനുശേഷം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഗ്രാൻറ് സംബന്ധിച്ച ശുപാർശകൾ ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഇൻസ്പെക്ഷൻ നടത്തുന്നതാകട്ടെ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ജില്ലാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നിയമിക്കുന്ന ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളാകുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ വകവെക്കാതെയും യാതൊരു നിശ്ചിതമാനദണ്ഡത്തെയും ആസ്പദ

മാക്കിയല്ലാതെയും ഗവണ്മെന്റ് തോന്നിയപോലെ ലൈബ്രറികൾക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചതിനെ തുടർന്ന് കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ സ്റ്റേറ്റ് റിലോട്ടാക്കെ ഏതാണ്ട് ഒരു പ്രക്ഷോഭംതന്നെ നടക്കുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഗ്രാൻറ് സ്വീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നു. ഒടുവിൽ, പല കൂടിയാലോചനകൾക്കും ശേഷമാണ് ഒരൊത്തുതീർപ്പുണ്ടായത്. ഈ ആണ്ടിലും സംഭവങ്ങളുടെ പോക്ക് ആ വഴിക്കുതന്നെയാണെന്നു കാണുന്നത് പരിതാപകരമാകുന്നു.

1961—62-ലേക്ക് 2260 വായനശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് നൽകുവാനാണ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നത്. അതിൽ 1194 വായനശാലകൾക്കു മാത്രമേ, മൂന്നുമാസം വൈകിയിട്ട്, ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മറ്റു ലൈബ്രറികൾക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടറോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണത്രെ.

അനുവദിച്ച ഗ്രാൻറിന്റെ കാര്യത്തിൽത്തന്നെ പ്രകടമായ യാതൊരു കാരണവുംകൂടാതെ, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളിൽ പല ഭേദഗതികളും വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സഹായനവിതരണത്തിനടിസ്ഥാനമായി ഗവണ്മെന്റുതന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾക്കെതിരായാണ് ഈ ഭേദഗതികൾ വരുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നു ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം എടുത്തു കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പല ലൈബ്രറികൾക്കും സംഘം ശുപാർശ ചെയ്ത ഗ്രാൻറിൽ കുറവുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലതിന് സംഘം ശുപാർശ ചെയ്തതിന്റെ ഒന്നര ഇരട്ടിവരെ ഗ്രാൻറ് കൂട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നല്ലനിലയിൽ നടന്നുവരുന്ന ലൈബ്രറിയുടെ തൊട്ടടുത്ത്, പല പ്ലോഴും വ്യക്തിപരങ്ങളായ കലഹങ്ങളുടെ ഫലമായി, 'എതിർ ലൈബ്രറി'കൾ തുടങ്ങുന്നത് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഫലപ്രദമായി നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം 'എതിർ ലൈബ്രറികൾക്ക്' അംഗീകാരം നൽകാതിരിക്കുകയും, വ്യക്തിവൈരങ്ങൾ പറഞ്ഞൊതുക്കി അവയെ അടുത്തുള്ള പഴയ ലൈബ്രറികളിൽത്തന്നെ ലയിപ്പിക്കുകയുമാണ് സംഘത്തിന്റെ നയം. എന്നാൽ, കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിലെന്നപോലെ ഇക്കൊല്ലവും ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ചിലതിന്, സംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകൾക്കു നേരെ വിരുദ്ധമായി സഹായധനം അനുവദിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മടിച്ചിട്ടില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്പെഷ്യാലാരും ഈ സഹായനവിതരണപരിപാടിയിൽ യാതൊരു മറയുമില്ലാതെ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

അല്പകാലത്തെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു ജീവിതസമരത്തിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്ന സാധാരണ പൗരന്മാർ നിരക്ഷരതയിലേക്ക് ഉൾത്തിരിങ്ങാതെ നോക്കുന്നതു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മുഖ്യമായും ലൈബ്രറികളാണ്. അനുദിനം വീകസ്വരമായ് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനമണ്ഡലങ്ങളെപ്പറ്റിയും ലോകസംഭവഗതികളെപ്പറ്റിയും അവർക്ക് അവ്യക്തമായ ഒരറിവെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിലും ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് നിസ്സാരമല്ല. താരതമ്യേന മെച്ചമായ ഇവിടുത്തെ

പുസ്തകവ്യാപാരത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട താങ്ങും ലൈബ്രറികൾതന്നെയാണ്. കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ അവയെ വിളിച്ചുണർത്തി അത്താഴമില്ലെന്നു പറയുന്നത്—മാത്രമല്ല, ഇതൊരു പതിവുതന്നെ ആക്കുന്നത്—ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്താൻ ഉപകരിക്കുകയില്ല. ലൈബ്രറികൾക്ക് സഹായധനം നിരാക്ഷേപമായി യഥാകാലവും നൽകുന്നതിന് ശരിയായ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന് ഇനിയും സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാര്യശേഷിയില്ലായ്മയായി മാത്രമേ അതിനെ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയൂ. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന് ഇതു തീർച്ചയായും അഭിമാനകരമല്ല.

—“ലൈബ്രറിഗ്രാൻറ്”, മാതൃഭൂമി, 1962 ജൂൺ 19

കടുത്ത നിന്ദയും അഹങ്കാരവും

ഒരു സോഷ്യാലിസ്റ്റായിട്ടായി ഇന്നും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർദിവാനായിരുന്ന സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ ഭരണകാലത്ത് ജനാധിപത്യരീതിയിൽ ഏകീകരിക്കപ്പെട്ട് പിന്നീട് തിരുവിതാംകൂറിലും, തിരു-കൊച്ചിയിലും അധികാരത്തിൽ വന്ന ജനാധിപത്യഗവണ്മെന്റുകളുടെ നിർലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾകൊണ്ടു തഴച്ചുവളർന്നിട്ടുള്ള ഇവിടുത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഇന്നൊരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. 1961-62-ലേക്കുള്ള ഗ്രാന്റുനവാദത്തിന് ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്ന 2260 വായനശാലകളിൽ 1194 എണ്ണത്തിനുമാത്രം ഗ്രാന്റുനവദിച്ചിട്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റുതരവാണ് ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നോർക്കുമ്പോൾ ഭാവനാശൂന്യരായ നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികളെപ്പറ്റി നമുക്കു ലജ്ജിക്കാതെ തരമില്ല. ബാക്കിവായനശാലകളെ സാമ്പത്തികമായി ഉപേക്ഷിച്ച് ഗ്രാന്റുനവാദത്തിനാവശ്യമായ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റേതല്ലാത്ത ഗവണ്മെന്റ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണത്രെ. ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗിച്ച ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി, ഗ്രാന്റുനവാദകൾക്കു പരിശോധന നടത്തുമ്പോൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങളെപ്പറ്റി 1955-ൽ ഗവണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവുകളെ പേണ്ട വിധത്തിൽത്തന്നെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയും സ്ഥലത്തു ചെന്നു പരിശോധിക്കുകയും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി അധ്യയനവും പഠിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം ഗ്രാന്റുനവാദത്തിനു ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്ന 2260 ഗ്രന്ഥശാലകളിൽത്തന്നെ പല വെട്ടിത്തിരുത്തലുകളും നടത്തി വെറും 1194 എണ്ണത്തിനു മാത്രം ഗ്രാന്റുനവദിച്ചത് ആ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തോടു കാണിച്ച കടുത്ത നിന്ദയും അഹങ്കാരവും അപമാനപരമായൊന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഗ്രന്ഥശാലകളെയും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പറ്റി അഭിപ്രായപറയുവാൻ തികച്ചും യോഗ്യരെന്നു ഗവണ്മെന്റിനുകൂടി ബോദ്ധ്യമുള്ള അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ചശേഷം ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രാന്റുസംഖ്യകൾ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യം

ക്ഷുണങ്ങളെയും പ്രവർത്തനവിധങ്ങളെയുംപറ്റി ഹരിശ്രീപോലുമറിഞ്ഞു കൂടാത്ത കേര ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തങ്ങളാണ്. സർവ്വജ്ഞനാണെന്ന മട്ടിൽ വെട്ടിച്ചുരുക്കാനും ചിലതൊക്കെ പാടേ ഉപേക്ഷിക്കാനും ഒരു സ്വെട്ടു കേര അതിരുകടന്ന സാഹസമാണെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അധികാരം ജനങ്ങളിലേക്കു പകരേണ്ടതിനു പകരം ജനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റു കയ്യിൽ നോക്കുന്നത് ജനാധിപത്യത്തോടുള്ള അവഹേളനമാണ്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് അധികാരത്തിൽവന്ന സമയം മുതലാണ് കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നാമ്പടഞ്ഞത്. അന്നുവരെ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം മുഖേന നൽകിവന്നിരുന്ന രീതി അവസാനിപ്പിച്ച് ഡിസ്ക്രിട്ട് എഡ്യൂക്കേഷൻ ആഫീസർമാർ മുഖാന്തരം വിതരണം ചെയ്യാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഗ്രാൻറിനുള്ള അപേക്ഷകൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിന് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും ഒരു പ്രതികാരനടപടിയെന്നവണ്ണം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് തൃപ്തിയടയാതെ 1958-ൽ വില്ലേജ്, ഡിസ്ക്രിട്ട്, സ്റ്റേറ്റ് ലെവലുകളിൽ ലൈബ്രറിക്കമ്മറ്റികൾ രൂപീകരിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെയും അതിന്റെ കീഴ്ഘടകങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ന്യൂനീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ ജനകീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ സുസംഘടിതമായി വളർന്നു വികസിച്ചുവന്ന ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെയും, ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ കേന്ദ്രസംഘടനയായ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെയും വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ കീഴിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിത്തിജീവമാക്കിത്തീർത്തു. ഇതുപോലെയുള്ള നൂറുനൂറു ജനാധിപത്യവിരുദ്ധനടപടികളുടെ ഫലമായി ഉയർന്നുവന്ന ജനരോഷത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് തിരോധാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ജനാധിപത്യം വീണ്ടും തലയുയർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള അവഗണനാമനോഭാവത്തിനു മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഗ്രാൻറുവാദ ഉത്തരവു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനിയമിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടേയും ഗ്രന്ഥശാലകമ്മറ്റികളുടെ ശുപാർശയല്ല, കേരള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ റിപ്പോർട്ടുകളാണ് ഗവണ്മെന്റിനു സ്വീകാര്യമെങ്കിൽ പിന്നെന്തിനീ കമ്മറ്റികളെ നിയോഗിച്ചെന്നു ചോദിച്ചു പോകുകയാണ്. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റാകട്ടെ, സംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റുകളാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പാഠം നടത്തി റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പിക്കുന്നതിനു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വിദഗ്ദ്ധക്കമ്മറ്റിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ കുറച്ചുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ച് അവഗണിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗിക്കുന്ന കമ്മറ്റികളുടെ റിപ്പോർട്ടിന് അതെഴുതുന്ന കടലാസിന്റെ വിലപോലും കല്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കമ്മറ്റികളിലിരിക്കാൻ ആണങ്ങളെ ആരേയും മേലിൽ കിട്ടുകയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഗ്രന്ഥശാലകമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർ

ശകൾ തെറ്റാണെന്ന് കാൽക്കാരണസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതെ തോന്നിയതുപോലെ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും അഭിലഷണീയമല്ല. കഴിഞ്ഞുകൊല്ലവും ഈ പ്രശ്നം പൊന്തിവന്നതാണ്. അന്ന് വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ, വിദ്യാഭ്യാസസെക്രട്ടറി, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രതിനിധികൾ തുടങ്ങിയവർ ചേന്ന് ഒരു കോൺഫറൻസ് നടത്തുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം അന്യായമായോ, അനുചിതമായോ ഏതെങ്കിലും ശുപാർശകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല. രാജ്യത്താകെ ചുറ്റിപ്പറ്റി വളരെ ക്ലേശങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ച് മുഴുവൻ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും ശേഖരിച്ചശേഷം സത്യസന്ധമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശുപാർശ എങ്ങനെയാണ് ഗവണ്മെന്റിനുവശം നിൽക്കുക?

ഈ രാജ്യത്തു മുമ്പായിരത്തോളം വായനശാലകൾ ഉണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. പക്ഷേ, അവയിൽ പലതും ഗ്രാൻറിനർഹമായരീതിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടാകുകയില്ല. 2260 വായനശാലകൾക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഗ്രാൻറിനു ശുപാർശ ചെയ്തതു കഴിയാതെ ബാക്കി അവശേഷിക്കുന്നവയിൽ പ്രോത്സാഹനമർഹിക്കുന്നവയെക്കൂടി ഗ്രാൻറിനർഹമാക്കിത്തീർത്ത് ഈ രാജ്യത്തെ സാംസ്കാരികരംഗം കൂടുതൽ ഓജസ്സുള്ളതാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 1194 വായനശാലകൾക്കു മാത്രം ഗ്രാൻറിനുവരിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തമവു പറപ്പെടുവിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടുതമാണുളവാകുന്നത്. ഗവണ്മെന്റു നൽകുന്ന ഗ്രാൻറുതന്നെ തുച്ഛം. അതുതന്നെ സമയത്തിനു കൊടുക്കുകയുമില്ല. താമസിച്ച് ചില കിട്ടിയേക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ ഒരുതുള്ളി വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി കേഴുന്ന വേഴാമ്പലിന് ഇടിവെട്ടേല്ലെന്നതുപോലെയുള്ള അനുഭവമാണ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ലഭിക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം യുടെ ശുപാർശകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനും ഗ്രാൻറ് യഥാസമയം വായനശാലകൾക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുമായി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം അനവധി നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഗവണ്മെന്റ് ധിക്കാരപൂർവ്വം അതെല്ലാം അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 'ഗ്രന്ഥശാലകളും അവയുടെ സംഘടനകളും എത്രവേണമെങ്കിലും കരുത്തുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ തുകടലാസുകൾ വേണമെങ്കിലും പറ്റത്തുണ്ടെങ്കിൽ, നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കട്ടെ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ മക്കടമുഷ്ടിയും നിരുത്തരവാദിത്വവും നിലനില്ക്കുമെന്നുള്ളതാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇതൊരു പക്ഷം പിടിച്ചു പോകാണെന്നു ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു വിപ്ലവരൂപമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തക്ക കഴിവും ശക്തിയും ജനസാധാരണവുമുള്ള ഒരു മഹാപ്രസ്ഥാനത്തെ അടിച്ചമർത്താമെന്നോ, അവഗണിക്കാമെന്നോ ആരും വ്യഥാമോഹിക്കേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെയൊരു ചിന്താഗതിയുണ്ടാകുന്നതുതന്നെ ആത്മഹത്യാപരമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് വായനശാലകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം

യുടെ ശുചാർത്ഥനസരിച്ച് കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ അനുവദിക്കുവാനും ഭാവിയിൽ ആ പ്രസ്ഥാനത്തോടു അതിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോടും ഉദാരമായി പെരുമാറുവാനും ബന്ധപ്പെട്ടവർ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നതന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

—“ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ”, ദേശബന്ധു, 1962 ജൂൺ 19

സ്വയം വെട്ടിനശിക്കുന്നു

നല്ല പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുകയും അധഃപതിപ്പിക്കുകയും, ജനഹൃദയങ്ങളിൽ അമച്ഛവും നൈരാശ്യവും ഉളവാക്കുകയും, അങ്ങനെ “സ്വന്തപാളാൽ സ്വയം വെട്ടിനശിക്കുകയും” ചെയ്യുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ജനകീയഭരണകൂടത്തിന് കഴിവില്ലേ? ഗവണ്മെന്റിന്റെ പല നടപടികളും ഇപ്രകാരം ശക്തികൊന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും വക തരുന്നില്ല. മന്ത്രിസഭയിലെ ഭിന്നതകളും, മന്ത്രിസഭയെ താങ്ങിനില്ക്കുന്ന പാർട്ടികളിലെ ഭിന്നതകളും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അഴിമതികളും, ചുവപ്പുനാടയുടെ അലംഘനീയമായ പ്രാമാണ്യവുംമറ്റും മറ്റുമാണ് രാജ്യഭരണത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമതയെങ്കിൽ, ഈ കേരളത്തിലേപ്പോലെ കാര്യക്ഷമമായി ഭരണംനടക്കുന്ന വേറൊരു പ്രദേശം ഭൂമിയിലില്ലെന്നു പറയാം. ജനങ്ങളെ വെറുപ്പിക്കുകയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നടപടികൾ അടിക്കടി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ഭരണനേതാക്കളുടെ സാമർത്ഥ്യമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഭരണനേതാക്കളേപ്പോലെ സമർത്ഥന്മാരായി ലോകത്തിൽ മറ്റാരെയും കണ്ടുകിട്ടാനുള്ളപ്പമില്ല. എത്രവളരെ ന്യായയുക്തമായ അവകാശവാദമാണെങ്കിലും പ്രക്ഷോഭണമോ, സമരമോ കൂടാതെ അതനുവദിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ഭരണവൈദഗ്ദ്ധ്യമെങ്കിൽ, ഏറ്റവും വലിയ ഭരണവിദഗ്ദ്ധന്മാർ നമ്മുടെ നാട്ടിലാണുള്ളത്.

പ്രൈമറിസ്കൂളുകളായാലും, ഗ്രന്ഥശാലകളായാലും, വേറേതൊന്നായാലും ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മർദ്ദമുഷിപ്പിക്കുകയേ ചുമതലപ്പെട്ടവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഗ്രാൻറ് അസ്വസ്ഥതയ്ക്കും ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും ഇടനല്പിക്കാണ്ടു വീണ്ടും ഗുരുതരമായ ഒരു പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ലൈബ്രറിഗ്രാൻറുകാര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞവർഷം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏതൊരു നയത്തിനെതിരായിട്ടാണോ നാട്ടിലുടനീളം പ്രതിഷേധങ്ങളുണ്ടായത്, അതേ നയംതന്നെയാണ് ഈ വാർഷികം ഗവണ്മെന്റ്—അല്ലെങ്കിൽ ലൈബ്രറിഗ്രാൻറിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്—ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പഠിക്കാനോ, യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ വസ്തുതകളും കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാനോ ഒരുമ്പെടുകയില്ലെന്ന് ദുഃശാസ്യം പിടിക്കുകയാണ് ഏറ്റവും വലിയ സാമർത്ഥ്യമെന്ന് ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ഗ്രഹപ്പിഴയാണെന്നല്ലാതെ എന്തുപായപ്പെട്ട കേരളത്തിലെ ലൈബ്രറിപ്രസ്ഥാനത്തെ ഇന്നത്തെ

നിലയിലേക്കയത്തുകയും, വിലപിടിപ്പിച്ചുള്ളൊരു സാംസ്കാരികസേവനം സംസ്ഥാനത്തിന് നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കേരളഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഗവണ്മെന്റ് ലൈബ്രറികൾക്ക് ഗ്രാൻറുനല്കുന്നപെന്നാണ് വസ്തു. ഗവണ്മെന്റ് നിയമിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥാലയ കമ്മിറ്റികൾ, ലൈബ്രറികൾ ചില നിശ്ചിതതത്വങ്ങളെ ആധാരമാക്കി, പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം ആ പരിശോധനയുടെ പെട്ടിച്ചത്തിലാണ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഗ്രാൻറിനുള്ള ശുപാർശകൾ സമർപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞവർഷത്തിലേപ്പോലെ ഈ വർഷത്തിലും ഗ്രാൻറ് ഭാതാക്കൾ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശുപാർശകളെ തുണവൽഗണിക്കുകയും, ഗ്രാൻറുനല്കൽ ഗുണത്തേക്കാളധികമായി ദോഷംചെയ്യുന്ന വെറുമൊരു പ്രശ്നസന്ദർഭമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വർഷം 2260 ലൈബ്രറികൾക്ക് ഗ്രാൻറുനല്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ശുപാർശചെയ്തിരുന്നു. കാലം വളരെ വൈകിയതിനുശേഷം 1194 ലൈബ്രറികൾക്ക് മാത്രമാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ട് ലഭിച്ചതിനുശേഷമായിരിക്കുമത്രേ മറ്റുള്ള ലൈബ്രറികൾക്ക് ഗ്രാൻറ് നല്കുന്നതിനേപ്പറ്റി തീരുമാനമെടുക്കുന്നത്. ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചതിൽത്തന്നെ വികലതകൾ നിരവധിയാണ്. പ്രശസ്തമായി നടത്തപ്പെടുന്ന ചില ഒന്നാംകിട ലൈബ്രറികൾക്ക് നല്കണമെന്ന ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന തുകകൾ, താഴെ ഒരു ന്യായവുമില്ലാതെ, ഗവണ്മെന്റ് പെട്ടിക്കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ കിട്ടാൻ അർഹതയുള്ള ലൈബ്രറികളുടെ ഗതിയിതാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ളവയുടെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വൻതോതിൽ ഗ്രാൻറ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലത് ചില നല്ല ലൈബ്രറികളോടു മത്സരിക്കാൻവേണ്ടി അവയുടെ സമീപത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള 'വിരുദ്ധലൈബ്രറികളും', ലൈബ്രറി എന്ന പേരുമാത്രം ഉള്ളവയുമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു നല്ലകാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ്—അല്ലെങ്കിൽ ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ—നല്കുന്ന ധനസഹായത്തെ ഇതിലേറെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താനില്ല. വേണ്ടാതിട്ടുള്ള പള്ളിക്കൂടം കൊടുക്കുകയും അത്യാവശ്യമുള്ളിടത്തു പള്ളിക്കൂടമനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു വികൃതനയം തന്നെയാണ് ഈ ലൈബ്രറിഗ്രാൻറുകാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ 'തോന്നുസങ്ങൾ', ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവും ജനങ്ങളും വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു പടുത്തുയർത്തിയ കേരള ലൈബ്രറിപ്രസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിച്ചു അടങ്ങു എന്ന സ്ഥിതിവരെ ഈ ഗ്രാൻറുപ്രശ്നം എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ ദുഷ്ടവണതയവസാനിപ്പിക്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘവും ജനങ്ങളും ചെയ്യാവുന്നതെല്ലാം ഉടൻതന്നെ ചെയ്യുകയാണു വേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഏതാനും വഴിപിഴച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന് അടിയറവയ്ക്കാനുള്ളതല്ല കേരളത്തിലെ ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനം.

ജനങ്ങൾ പ്രതിഷേധിക്കണം

കേരളത്തിലെ ഗ്രാമശാലകൾക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറു വിതരണം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച തെറ്റായ ചില നടപടികൾ അധികൃതന്മാർ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് ചില തത്വങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ തത്വങ്ങൾപ്രകാരം ഓരോ ഗ്രാമശാലയും പരിശോധിച്ച് ഗ്രാൻറ് എത്ര കൊടുക്കണമെന്ന ശുപാർശചെയ്യാൻ ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റാണ് ഈ ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗ്രാമശാലാസംഘത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയാണ് ഈ ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. പതിവു പോലെ ഇക്കൊല്ലവും ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ ഗ്രാമശാലകൾ പോയി പരിശോധിച്ചു ഗ്രാൻറുകൾ എത്രയെന്ന് ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ശുപാർശ ചെയ്തു. ഇതുപ്രകാരം ഗ്രാൻറ് മാച്ച് അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറു നല്കിയിട്ടില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്.

ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശപ്രകാരമുള്ള തുകകൾ ചിലതു ഗവണ്മെന്റു കണ്ടമാനം വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും ചിലതു അധികരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഇതുവരെയായി ആയിരത്തിൽപ്പരം വായനശാലകൾക്കു മാത്രമാണ് ഗ്രാൻറു നല്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇനിയും ആയിരത്തോളം ഗ്രാമശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കാനുണ്ട്... ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികൾ എന്ന പേരിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റികൾ ശുപാർശകൾ സമർപ്പിച്ചശേഷം അവ തള്ളിക്കളഞ്ഞു തന്നിപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഒരുതരം സ്വേച്ഛാധിപത്യമാണ്. ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റികളുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രാൻറുകൾ അധികരിപ്പിച്ചതു സ്വന്തം കോർപ്പറേഷിയും വെട്ടിക്കുറച്ചത് എതിരാളികളുടെ കാര്യത്തിലുമാണ്.

ഇതിൽ പൊതുജനങ്ങൾ ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കണം.

—“ഗ്രാമശാലകളും ഗവണ്മെന്റും”, ദേശാഭിമാനി, 1962 ജൂൺ 23

ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആയുസ്സിന് നല്ലതല്ല

ഇരുപതിലധികം വർഷങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ബ്രിട്ടനിൽ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന ആളാണ് വാൽപോൾ. ഇത്ര ദീർഘകാലം അഭ്യന്തരം അധികാരത്തിൽ തുടരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം “ഉറങ്ങുന്ന പട്ടികൾ ഉറങ്ങട്ടെ” എന്ന ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. പ്രതിഷേധത്തിനിടവരുന്ന ഏറ്റവും കുറച്ചുകാര്യങ്ങൾമാത്രം ചെയ്യുക എന്ന നിബന്ധക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. താരതമ്യേന സമാധാനപരമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം ബ്രിട്ടന്റെ പുരോഗതിയെ വളരെയേറെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാൽപോളിന്റെ മാതൃക നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ

ഭരണാധിപന്മാർക്കു മാഗ്ഗർശക്തമായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ ഏതു പലപ്പോഴും തോന്നിപ്പോകാറുണ്ട്. ഉറങ്ങുന്ന പട്ടികളെയെല്ലാം അടിച്ചുനത്തുകയും ഉണർന്നിരിക്കുന്ന പട്ടികളുടെ വായിൽ കാലുവച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിശൂന്യമായ വിചിന്തനത്തിൽ നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾ അതിരുകടന്ന താല്പര്യം കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും മന്ത്രിസഭ ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽത്തന്നെ ആവശ്യത്തിലേറെ വഴക്കുകളും വക്കാണങ്ങളും നിലവിലുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമാണു നമ്മുടേത്. കലഹങ്ങളും അലോഹ്യങ്ങളും ഇല്ലാത്ത അന്തരീക്ഷം മുഷിപ്പുനായിത്തീർന്നുവന്ന ഒരു മനശ്ശാസ്ത്രംതന്നെ നമ്മെ പിടിക്കുകയാണുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് അതിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയല്ലെങ്കിൽ കാര്യം പറയാനുണ്ടോ?

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഗ്രാൻറിന്റേപരിൽ അടുത്തകാലത്തായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കോലാഹലമാണ് ഗവണ്മെന്റ് കത്തിയിട്ടുള്ളതിനുള്ള ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ കഴപ്പങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത്. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ബില്ലിന് നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതുവരെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനം പഴയപടി തുടരുന്നതിന് അനുവദിക്കാനുള്ള ക്ഷമ ഗവണ്മെന്റിനില്ല. യുക്തിയും നീതിയും പൊരുത്തപ്പെടാത്തവിധത്തിൽ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൈകടത്തൽ നടത്താനുള്ള വാസനയാണ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രതികൂലമായി നിറുത്തുന്നതിനു നിരത്തിവെച്ചു കുറ്റങ്ങളിലൊന്നു ഗ്രന്ഥശാലാസംഘങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൈകടത്തുന്നുവെന്നായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ ഗവണ്മെന്റിനെ പുറത്താക്കിക്കൊണ്ട് അവർ ചെയ്ത 'തെറ്റുകൾ' തിരുത്താൻവന്നവർ ആ തെറ്റുകൾ കൂടുതൽ വാശിയോടുകൂടി ആവർത്തിക്കുന്നത് അപമാനകരമാണ്.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് നൽകുന്നതു ഗവണ്മെന്റ് രൂപീകരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ചാണ്. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനവുമായി നേരിട്ടു പരിചയമുള്ള ഈ കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും സന്ദർശിച്ച് അവയുടെ പ്രവർത്തനം നേരിട്ടു കണ്ടുനന്നാക്കിയശേഷമാണ് ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയുടേയും ഗ്രേഡിംഗ് നിയമിച്ച് ഗ്രാൻറിനു ശുപാർശചെയ്യുന്നത്. ഗ്രാൻറ് നൽകുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിച്ചാണ് ഈ കമ്മിറ്റി ഗ്രാൻറ് നിശ്ചയിക്കുന്നതും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിദഗ്ദ്ധകമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകൾ തിരുത്തണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ, ശുപാർശക്കുടിസ്ഥാനമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിന് വ്യക്തമായ അറിവു് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇന്നത്തെ ഏല്പാടുകളനുസരിച്ച് ഓരോ ഗ്രന്ഥശാലയുടേയും പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ കമ്മിറ്റികൾ അറിവു് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്നതിനു മാഗ്ഗർ

ഉല്ല. എങ്കിലും കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശകൾ കണ്ണമടച്ചു തിരഞ്ഞുനീന്തുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മറ്റി ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്ക് 300 രൂപ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു വെട്ടി 250 ആയി കുറയ്ക്കുകയും കമ്മറ്റി 200 രൂപയാണ് ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അത് 275 ആയി ഉയർത്തുകയും കമ്മറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ചില 'റൈവൽ' വായനശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കുകയും ചില ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഗ്രാൻറ് കൊടുക്കുകയോ വേണ്ടെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്തു മാനദണ്ഡമാണു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമല്ല. കഴിഞ്ഞ വർഷവും ഇതുപോലെ ഗവണ്മെന്റ് തോന്നുവശങ്ങൾ കാണിക്കുകയും രാജ്യവ്യാപകമായ പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാണ്ട് 500 ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഗ്രാൻറിലാണ് അന്നു ഭേദഗതി വരുത്തിയത്. പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളെത്തുടർന്ന് ഇക്കാര്യം പുനഃപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും ഇരുപത്തിയഞ്ചിനപ്പുറം ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ കാര്യത്തിൽ പുനഃപരിശോധന നടന്നില്ല. ഇക്കൊല്ലവും ഇതേ കഴപ്പങ്ങൾ ആ പതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കൊല്ലം 2250 വായനശാലകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മറ്റി ശുപാർശചെയ്തു. ഇതിൽ പല ഭേദഗതികളാടുകൂടി ഇതിനകം 1194 വായനശാലകൾക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് പ്രഖ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറ് വെട്ടിക്കുറച്ച കൂട്ടത്തിൽ കോട്ടയത്തേയും എറണാകുളത്തേയും പബ്ലിക് ലൈബ്രറികളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. ഗ്രേഡേഷൻ കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശ ഏറിയകൂറും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തവയാണെന്നു ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതിലാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടത്. കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശയിൽ വലിയ നീതികേടുകളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ വായനശാലകൾതന്നെ ഇതിനകം പ്രതിഷേധശബ്ദം ഉയർത്തുമായിരുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടും അങ്ങനെ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും കമ്മറ്റിയുടെ ശുപാർശയിൽ വലിയ അന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതാൻ വയ്യാ. പിന്നെ എന്തിനാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഈ വഴക്കം വക്കാണങ്ങളും മനഃപൂർവ്വം കുത്തിയിളക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ഇതരസ്റ്റേറ്റുകളിലൊന്നും ഇല്ലാത്തവണ്ണം ഇത്ര വിപുലവും കാര്യക്ഷമവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം കെട്ടി ഉയർത്തുവാൻ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഒത്താശകളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു പക്ഷം അടിക്കടി അപരപ്പെടേൽ ചൂടുവെള്ളം കോരി ഒഴിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡം ഗവണ്മെന്റ് വച്ചുപുലർത്തുവേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെന്റ് പ്രതിവർഷം അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയാണ് എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുംകൂടി ഗ്രാൻറായി നൽകുന്നത്. ഒരു അമ്പതുലക്ഷം രൂപയുടെ സ്വത്തു് ഈ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാം. പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു ഇത്ര വമ്പിച്ചതോതിലുള്ള സഹകരണം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം

ഗ്രാൻറ് വാങ്ങാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കലും പ്രതിഷേധം സംഘടിപ്പിക്കലുമെല്ലാം പിന്നെയും വരികയാണ്. ജൂലായി 1-ാംനു പ്രതിഷേധദിനമാചരിക്കാൻ കേരളത്തിലെ വായനശാലകൾക്കു ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ആഹ്വാനം നൽകിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നത്. കാരണം പഴയതുതന്നെ. ഇക്കൊല്ലം 2260 വായനശാലകൾക്കു ഗ്രന്ഥശാലാ കമ്മറ്റികൾ ഗ്രാൻറ് ശുപാർശചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, 1194 എണ്ണത്തിനു മാത്രമേ ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറനുവദിച്ചുള്ളൂ. ബാക്കി വായനശാലകളുടെ കാര്യം വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടറുടെ അനുമതിയോടെ വിധേയമാക്കിയിരിക്കുകയാണത്രെ. മാത്രമല്ല, ഗ്രന്ഥശാലാ കമ്മറ്റി ശുപാർശചെയ്ത സംഖ്യ ഗവണ്മെന്റ് വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയും അവർ നിർദ്ദേശിക്കാത്ത കുറെ വായനശാലകൾക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഓരോകൊല്ലവും വായനശാലകളേക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി അന്വേഷിച്ചും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചും അവയിൽ ഏതിനെല്ലാമാണു ഗ്രാൻറ് നൽകേണ്ടതെന്നു ശുപാർശ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ കീഴിലായി ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നിയമിച്ചവയാണ് ഗ്രന്ഥശാലാ കമ്മറ്റികൾ. അവയുടെ ശുപാർശകൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണു പണ്ടുതുളു ഇവിടെയുള്ള പതിവ്. ഗ്രന്ഥശാലാസമിതിയുടെ നടപടികളിൽ പറയത്തക്ക എന്തെങ്കിലും പാകപ്പെടുകയോ പക്ഷപാതയോ ഉള്ളതായി ഇതുവരെയും കേട്ടിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റുതന്നെയും അവരുടെ നടപടിക്കു ന്യായീകരണമായി ഗ്രന്ഥശാലാ കമ്മറ്റികളുടേയോ അവ ഗ്രാൻറ് ശുപാർശചെയ്ത ഗ്രന്ഥശാലകളുടേയോ മേൽ വ്യക്തമായ എന്തെങ്കിലും ആരോപണം കൊണ്ടുവന്നതായി ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ എന്തിനാണു ഗവണ്മെന്റ് ആ പഴയപതിവു ലംഘിച്ചു വേണ്ടാത്തതായ വയോവേലിക്കു പുറപ്പെട്ടതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. ഗൗരവമായ വീഴ്ചകൾ വല്ലതും ഗ്രന്ഥശാലാ കമ്മറ്റികളുടെ ഗ്രാൻറ് പിതരണശുപാർശകളിൽ ഉള്ളതായി ഗവണ്മെന്റ് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയുവാനുള്ള ആജ്ഞാപത്രമെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് കാണിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതു മാനദണ്ഡത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ശുപാർശചെയ്യപ്പെട്ട ഗ്രാൻറ് സംഖ്യ വെട്ടിക്കുറച്ചതെന്നും കമ്മറ്റി ശുപാർശചെയ്യാത്തവക്കു ഗ്രാൻറ് അനുവദിച്ചതെന്നും വ്യക്തമാക്കാനുള്ള ചുമതലയും ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. അതിനു തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ കാര്യം പഴയപടി തുടരാനനുവദിച്ചു കഴുപ്പും ഒഴിവാക്കുന്നതാണു ബുദ്ധിയെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ ഞങ്ങൾ ഉണർത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

—“ഗ്രന്ഥശാലാ കഴുപ്പും വീണ്ടും”, ചന്ദ്രിക, 1962 ജൂൺ 22.

നിങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുക

സങ്കരസങ്കാരിന്റെ സംസ്കാരവിരോധം എത്രപണ്ടു കപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. എഴുത്തുകാരേയും വായനക്കാരേയും അവർ പാലവിധത്തിൽ പേട്ടയാടി. അശ്ശിലും തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിന്

ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിൽ അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ട ജോലി, ഈ മന്ത്രിമാർ പോലീസിനാണുമാക്കിത്തീർത്തത്. ഇക്കഥയൊക്കെ പരക്കെ അറിയാവുന്നതാണ്. ഇവരുടെ ക്രൂരവിനോദത്തിന് ഇരയായ മറ്റൊരു മഹാസ്ഥാപനമാണ് കേരള ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം. ഭരണത്തിൽ വന്നനിമിഷംതൊട്ടു തുടങ്ങി, ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ഗ്രാൻറുകയിന്മേൽ തങ്ങളുടെ അല്പതാപം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാലത്ത് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ള ജനകീയം ആക്രമിക്കപ്പെട്ടെന്നും വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന് ഗ്രാൻ്റവിതരണത്തിൽ കൂടുതൽ ചുമതല കൊടുത്തെന്നും പറഞ്ഞാക്കേപിച്ച ആദർശധീരന്മാരാണ് ഇന്ന് അതേ പ്രസ്ഥാനം നാനാവിധമാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക തത്വത്തിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കേണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗ്രാൻ്റവിതരണക്രമം പുനസ്സംവിധാനം ചെയ്യാൻ അന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചത്. വിമോചനത്തിന്റെ ജ്വാല പിടിച്ച കാലമായിരുന്നല്ലോ അത്. കള്ളപ്രചരണത്തിനും ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനും അന്നു കുറേ മാക്കററു കിട്ടി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ചില ഭാരവാഹികളും ആ മാക്കററിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കൈകൊട്ടി ആത്മം. ഇന്ന് അവക്കെന്താണ് അതിനെപ്പറ്റി പറയാനുള്ളതെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, അതു പോകട്ടെ.

നാട്ടിലുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകൾ, ചുറ്റിനടന്നു കണ്ട് ഗ്രേഡു നിശ്ചയിച്ചതും ഗ്രാൻറുക നിണ്ണയിച്ചതും ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റിയാണ്. 2260 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് അവർ ഗ്രാൻറ് ശുപാർശചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആ ലിസ്റ്റുടുത്തുവെച്ച് തങ്ങളുടെ മനോധർമ്മനുസരിച്ച് ഇഷ്ടപോലെ വെട്ടിത്തിരുത്തൽ നടത്തി. ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റി പല ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും ശുപാർശചെയ്ത തുകകൾ അവർ കുറവുചെയ്തു. വേറെ ചിലവയ്ക്ക് കൂട്ടി എഴുതി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം അംഗീകരിക്കാത്ത ചില ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സ്വന്തം ധർമ്മബോധപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗ്രാൻറനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കോപ്രായം കാട്ടാനാണെങ്കിൽ ഗ്രഡേഷൻ കമ്മിറ്റിയെ എന്തിനു നിയമിച്ചു എന്നാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകർ ചോദിക്കുന്നത്. മാനുവൽ വിളിച്ചുവരുത്തി അപമാനിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈ മന്ത്രിമാരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനു യോജിക്കും. പക്ഷേ, ഭരണകൂടത്തിന്റെ അന്തസ്സനു പറയുന്നത് ചപലന്മാരായ കുറേ മന്ത്രിമാരുടെ വികൃതചേഷ്ടകൾക്ക് ഉപകരണമാകരുതല്ലോ. 1194 ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് തങ്ങൾ ഗ്രാൻറു കൊടുക്കാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡിസ്റ്റിക്ടുകളിലെ ചില കേന്ദ്രലൈബ്രറികളുടെപോലും ഗ്രാൻറുക വെട്ടിക്കുറച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്. മന്ത്രിമാരുടേയും അവരുടെ ക്ലാക്കന്മാരുടേയും ഔദ്യോഗ്യപൂർവ്വമുള്ള ഈ ഗ്രാൻറുപ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിക്കാൻ മനസ്സിലല്ലെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പറയുന്നത്. ഈ പറച്ചിലിൽ ആണത്തമുണ്ട്. അതിനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഈ സംസ്കാരവിരുദ്ധന്മാരെ ഇക്കാര്യത്തിൽ കൊന്റ്രാക്കുത്തിക്കാതെ

ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഒരിഞ്ചു പിന്മാറ്റത്തെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ഉറച്ച അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ വിസ്തൃതഭരിതമാക്കുന്ന ഒരു സാംസ്കാരികജ്യോതിസ്സാണ്. ഉത്തമനടന്നുപോകുന്നത് ഏതെങ്കിലും ഭരണാധികാരികളുടെ ഒരുദാർഢ്യം നന്നെത്തുള്ളിലാക്കിയിട്ടല്ല. പൊതുജനസഹകരണത്തിന്മേലാണ് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം നിലകൊള്ളുന്നതും അനുകൂലം വളരുന്നതും. ആ പൊതുജനസഹകരണത്തിന് ഗവണ്മെന്റു കൊടുക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനം മാത്രമാണ് ഈ ഗ്രാൻറ്. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ മൊത്തം ആസ്തി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗ്രാൻറുകൾ എത്രയോ നിസ്സാരമാണ്! എന്നിട്ട് അതുപോലും കൊടുക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള അല്പത്തം കാണിക്കുന്ന മന്ത്രിമാരെ വിവേകികളെന്ന് എങ്ങനെ വിളിക്കും? ഇപ്പോഴത്തെ ഗ്രാൻറുകൾ വാങ്ങാതിരിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം ഗ്രന്ഥശാലകൾ തങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധപരിപാടിയുടെ ആദ്യ ഇനമായി കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഹർത്താലാചരിക്കാനും, ബഹുജനസമ്മേളനങ്ങൾ ചേരാനും മറ്റുമുള്ള പരിപാടികളും അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം നേതൃത്വം പ്രക്ഷോഭണസന്നദ്ധമായ ഈ അണികളെ തണുപ്പിക്കരുതെന്നേ ഞങ്ങൾക്ക് അപേക്ഷയുള്ളൂ. കാലുപിടിച്ചും സേവപരത്തും കാര്യം സാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പോലൊരു സാംസ്കാരികപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരിക്കലും ആവശ്യമില്ലാത്തതാണ്. കണക്കുപറഞ്ഞു വാങ്ങാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ വാങ്ങാൻ പറ്റുന്ന മറ്റുമാറ്റം നോക്കണം. ഗ്രന്ഥശാലാബിൽ വരാൻ പോകുന്നു എന്നു കേട്ടുകേൾവി തുടങ്ങിയിട്ടു വർഷങ്ങളായി. കഴിയുന്നത്ര നേരത്തെ അതു കൊണ്ടുവരാനും നിയമമാക്കാനും ഗവണ്മെന്റ് എന്തുകൊണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല? അതു വരുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഘട്ടത്തിൽ ഒരു താല്ക്കാലികമാറ്റമെന്ന നിലയിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി അതേപടി അംഗീകരിക്കാൻ ഇവരെത്തിന് മടിക്കാണിരിക്കുന്നു? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. അതു കൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ വഴിച്ചാലിൽ കാൽവെച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായം നേരുകയാണ്. നിങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുക.

—“ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം സമരമാറ്റത്തിൽ”, ജനയുഗം, 1962 ജൂൺ 28.

ഇന്നത്തെ ഗ്രന്ഥശാലാ
 സംഘത്തിന്റെ ജനാധിപ
 ത്യസ്ഥഭാവം ശരിക്കും നില
 നിൽക്കുന്നതും ഇന്നത്തെ അതി
 ന്റെ പാരതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഇല്ലാ
 ണത്തും ആയ—സ്വതന്ത്രവും
 സ്വയം നിർണ്ണയാവകാശ
 പൂർണ്ണവുമായ—ഒരു ഗ്രന്ഥ
 ശാലാസംവിധാനം ഉണ്ടാ
 വുകയെന്നതാണ് നമ്മുടെ
 അടിയന്തിരാവശ്യം. അതി
 ന്ന നിയമനിർമ്മാണം വേ
 ങ്ങിവരും. പക്ഷേ, അന്നുവ
 ണ്ടു വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ
 നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഉണ്ടാ
 ക്കുന്ന നിയമം അത്തരത്തി
 ലുള്ള ഒന്നാവാൻ എഴുപ്പം
 കാണുന്നില്ല. അതിന് പൊ
 തുജ്ഞാദിപ്രായം ഇനിയും
 കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തേ
 ങ്ങിവരും. നമ്മുടെ യത്നം
 ആ വഴിക്കു തിരിയാൻ ഇനി
 ഒട്ടും അമാന്തിച്ചുകൂടാ.